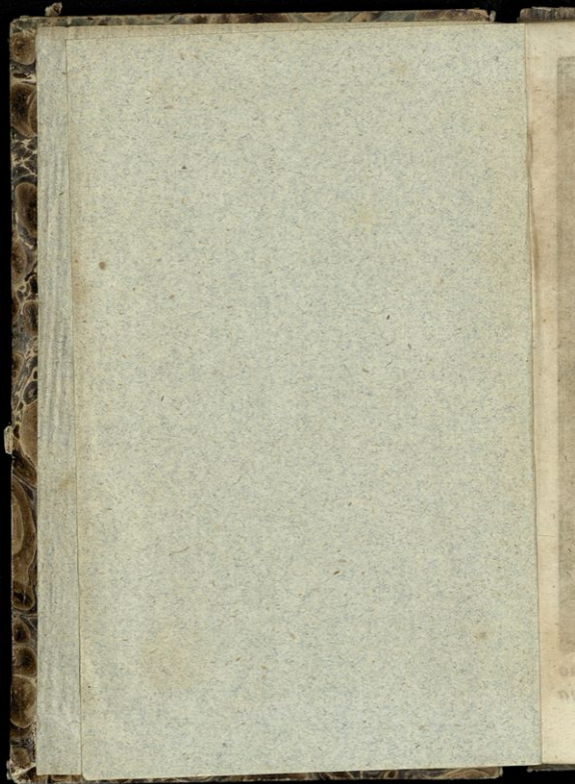

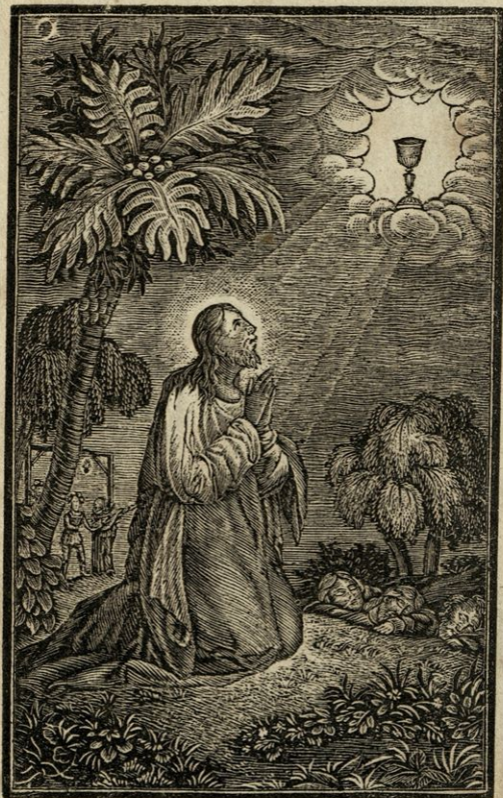
66989

66989

Blot usse, ma se wote la kelis meino
Li, t'auo de se h'ent, agodi se tojn
L'epre, Alieis 10.

*Moj ozhe, ako ne more ta kelih mémo
ili, rasun de ga pijem, sgôdi se tvoja
volja. Math. 26, 42.*

POT

svétiga krisha

Gospóda nashiga

JESUSA KRISTUSA,

to je:

Molitve in premishljevanja
per svetim krishovim pótu in
per sveti mashi.

Nar pervizh po Láfhko spifane od
PATRA LEONARDA A PORTU MAURIZIO,
sdaj pa v' Slovénfko prestávljene in, de bi
bile umevnihi, nekóliko prenarejêne.

J. Urbančič

V' Ljubljani.

Natisnil Joshef Blasnik,
1835.

Na prodaj per Janesu Klemensu, bukvovesu.

V' natis tega krishoviga pota so mi-
lostlivi Firsh

G O S P O D G O S P O D

ANTON ALOJS,

Ljubljanski Škof

dovolili 20. Sufhza 1835.

IN=030004463

KAJ JE KRISHOV PÓT, IN KAKO SE JE SAZHEL.

Krishov pót nam pred ozhí postavi tišti shalostni pót, po ktérim je naš ljubesnívi Svelízhar Jesus Kristus, krívízhno k' smèrti obsójen, is Pilatushoviga dvora do vèrha gôre Kalvárije shel. Po tém pótu je svoj tëshki krish néfel, in na tém pótu je bilo vse britko terpljenje ponovljéno, ki ga je she popred na svoji svéti zhlovéshki naturi prestál. Satoréj se imenuje pót svétiga krisha, pót Kalvárije ali pót bolezhín in terpljenja.

Ker se je na tém pótu nash Svelizhar Jesus Kristus dvanajstkrat pomúdil, in po smèrti tudi dvakrat prenesèn bil, namrezh s' svétiga krisha v' narózhje svoje presvéte matere Marije, in od ondód v' kamnitni gròb; satórej se tudi ta krishovi pót v' shtirnajst shtazionov, stajálisli ali pomúdkov rasdelí.

Príd in sád s. krishoviga póta.

- 1) Krishov pót nizh drusiga ni, kakor kratko pa pobóshno premishljevánje Jesusoviga terpljenja. Kaj nas pa, ljubi kristjani, bòlj posvezhuje in k' Jesusu napeljuje, kakor ravno táko premishljevanje terpljenja Jesusoviga? On sam, nash preljubesnívi Svelizhar, je k' spominu svojiga britkiga terpljenja

ofer svéte mashe postavil, in ga svojim Aposteljnám opravljati sapovédal. Dolshní smo tedaj tudi mi, sosebno per svéti mashi, se njegoviga terpljenja spomniti, in rávno letó kratko premishljevanje nam kashe, kakó samóremo to storiti.

- 2) V' temu premishljevanju Jesuoviga terpljenja se pa, ljuhi kristján! tudi uzhísh sposnati velíko ljubésin nashiga nebeshkiga Ozhéta, ktéri je naš gréshnike, svoje sovrashnike, tóliko ljubil, de svojimu edínimu sinu ni sanéfel, ampak ga dal v' strashno smèrt, de vsi, ki shivo verjemo vanj, ne ostanemo v' smèrti, temúzh vezhno shivljenje imamo. Tudi sposnamo v' tem premishljevanju neskónzhno ljubésin Jesusa Kristusa do naš. Vidimo ga nashe gréhe na-se vseti, vidimo

ga terpéti, kar smo mi savolj svojih grehov saflushili, vidimo ga pokórniga biti do smèrti, in fizèr do smèrti na krishu, — ne de bi si s'he le nebésa perdobíval, ne de bi si vézhi zhášt v' nebésih flushil ali perpravljaj, ampak le sgòlj is ljubesni do naš revnih stvarí, is ljubesni do naš gréshnikov, de naš je takó ozhistil od gréha, de naš je s' Bógam správil, de je našhe dolshno písmo s' svojo kervjó isbrísal, in nam spét vesélo úpanje do vézhniga svelizhanja dodelil. O kólíka ljubésin! Kdó, rasun njega, je samogel takó ljubiti! Kdó bi pa tudi tólike ljubesni ne ljubil, in kaj bi naš samóglo hòlj k' ljubesni do njega napeljevati, kakor ravno premishljevanje tólike ljubesni! O Jesus, kogar tvoj krish k' ljubesni

ne vname, ali nima vére, ali pa nima ferzá.

3) Krishov pót, ljubi kristján, ti osnanuje ojštro in neskônzhno pravizo boshjo. Ko vidish svojiga Jesusa vsiga sapljuvániga, vsiga raste-pêniga, s' ternjam krónaniga, na krishu shiviga perbitiga; — vprašhaj se: kdó je ta, ki terpi, in sakaj tólike strashne martre terpi? In krishov pót ti bo odgovoril: Kristuf je ta, Sin shiviga Bogá! On terpi, on preliva kri, on umíra na krishu. In sakaj? Oh, kristjan, lé sa tvoje gréhe in sa gréhe zéliga svetá. O neskônzhna Boshja pravíza! On Bog, sgòlj ljubésin in dobróta, têpe, — in têpe takó strashnó, in têpe nedólshniga, têpe svojiga edinorojeniga Sina, têpe sa ptuje, — sa nashe gréhe! O ne-

sapopadliva praviza! O strahna ojsróst! Pa sakáj si, Ozhe nebeshki, svojiga Sina tóliko shtrafoval in martrati dal? — In glej, krishov pot nam pokashe, de lé Boshji Sin, in lé on sam, in lé s' tólikim terpljenjam, je hotel naf od gréha odreshiti, de bi bili mi s' Bógam spravljeni, in de bi se Boshji pravizi sadoštílo. O kakó nesapopadliva je Boshja praviza! Kakó strahna nesrézha je gréh!

- 4) Krishov pot, ljubi kristján, te uzhi vse kershanske zhédnosti spolnovati. Jesus spolnuje do smerti voljo svojiga nebeshkiga Ozhéta; tudi tí bódi pokórin vselej, zhe ravno ti je terpéti in umréti, boshjim sapovdam. Jesus se is ljubesni do naf v' terpljenje in smert podá; — úzhi se ljubesni do blish-

njiga. Jesuf v' britkostih móli, in móli trikrat; — móli, kristján, zhe te sháloft in britkóft obide. Jesuf se v' v' voljo nebeshkiga Ozhéta vdá; — kristján, zhe te Bog s' terpljenjam obishe, tudi ti sdihúj: O zhe, ne moja, temúzh tvoja volja se sgódi. Jesuf vse saframovanje voljnó prestopí; — kristjan, ne poslúshaj fretá, zhe te savolj flushbe boshje sanizhúje. Jesuf se da gajshljati in kronati; — kristjan, potèrpi voljnó vse svoje terpljenje. Jesuf se ponisha do smèrti na krishu; — úzhi se od njega, ker je on kroták in is sèrza ponishin. Jesuf se da krishati; — krishaj svoje posheljivo mesó s' lastnim satajevanjam. Jesuf na krishu sa sovrashnike móli; — kristjan, ljúbi tiste, ki te sovrashijo, stóri tislím dobro,

ki ti hudo shelé, móli sa tiste, ki te kolnejo in preganjajo, de bosh takó boshji otrók. O réf je, kristjan, krish Jesusov nam je nar lepshi sèrkalo ali shpégel vsih ker-shanskih zhednost. Svéti Evangeli nam jih osnanuje, sveti krish nam jih kashe.

- 5) Krishov pot tebi sgrevanimu gréshniku saúpanje daje, ker te uzhí, de je Jesus sa vse nafhe gréhe obilno sadoštil, de nam torej samorejo odpusheni biti, zhe jih je kot svésd na nébu, in zhe so zhèrni kot oglje. Ti si bil prevsétin, Jesus pod krisham leshí; ti si bil lákomin, Jesus je sató vef révin; ti si s' nezhistostjo posheljivošt pafel, Jesus se da gajshljati; ti si bil nevoshliv, Jesus vsim dobróte delí; ti si s' nesmasnostjo svoj trebuh pi-

tal, Jezus shejo in lakoto terpi; ti si se jesil, Jezus móli sa sovrashnike. — Sa vse nashe gréhe je tedaj ni sadoštil. — Takó smém, o Jezus úpati, de mi bodo moji gréhi odpušhèni, zhe se spòkorím, ker si sa vse terpel. Ja spokorni gréshnik, réf smesh úpati odpušhanje, sakaj iñ krishov pot ti pokashe, de je Jezus Petru, ki ga je trikrat satajil, odpuštil; de je sa terdovratnike na krishu mótil; de je rashójniku she umirajozhimu sveti raj obljúbil. Spreobèrni se, kakor sta se Peter in spokorni rashójnik, in tudi tvoji gréhi ti bodo odpušhèni.

6) Krishov pot te na potu pokóre podpéra. Krishov pot te uzhi se vojskovati soper hudobno posheljivost, soper vesèlje in sapeljevanje svetá, soper skušbnjáve peklenške.

Réf, o J^esus, Tvoj svéti krish je in nar mozhnejshi bramba soper gréh in skufhnjáve. O kakó bi she gre-shíl, zhe se Tvojiga terpljenja in krisha spomnim! Tvoja kri in Tvoja smèrt mi prizhuje, sa kako drago zéno si mojo dusho odkupil; ali jo bom tedaj s' greham spét sapravljjal? Tvoj krish mi kashe, kaj si Ti sa-me terpel; kaj bo tedaj she mènesi preteshko sa Têbe storiti? Is Tvojih svétih ran svéta reshnja kri tészhe; o, ako jih poglédam, ôginj poshelenja v' meni ugafne! Kaj me samóre k' gréhu posiliti, zhe po Tvojim krishovim potu hódim? K' pokori me napeljuje, v' pokóri me slabiga podpéra, in me soper sov-rashnike varuje.

7) Krishov pót nam terpljenje polajsha. Kaj je vse moje terpljenje

memo terpljenja Jesufovigá! Jest sim gréshnik, On je nedólshin; jest malo terpím, On neisrezhêno veliko. Jesus pa vonder molzhí in voljno terpí; ali bom tedaj jest zhes svoje krishe tóshil in godernjál? Ko Tebe, o Jesus, vidim têshki krish vlézhi, tudi jest svojiga veliko lóshej nósim.

8) Krishov pot naš uzhi, kaj je prava pobóshnost ali brumnoft. Jesus osnanuje svéti Evangéli, Jesus svoj nauk s' zhúdeshi poterduje, Jesus voljno terpí, Jesus je svojimu Ozhetu pokórin, Jesus dopólní svoje opravílo. — Glej, to je prava bogabojezhnost, — to kerfhanfka pravizhnost. Dopolnúj svesto vse svoje dolshnosti do Bogá, do blishnjiga in do sêbe, voljno tèrpi, in dopolni opravílo, ki ti ga Bog sam naloshi, in takó bosh bogabojezh.

Glej, vse té rezhí in she veliko vezh drusih te krishov pot uzhi; satorej sposnati mórašh, de je prid svetiga krishoviga pota grosno velik in imenitin. Satorej so táko premishljevanje Jesufoviga terpljenja svéti ozháki smirej perporozhvali. Sato pravi svéti Franzisk Salesi, de na nobena stvar tóliko k' gorezhi ljubesni do Bogá ne vnéma, kakor premishljevanje terpljenja in smèrti nashiga Svelizharja. Tomash Kempzhan pravi, de nobeno premishljevanje ne samóre takó greshne dushe k' pokóri obuditi, in na pot pravizhnosti perpeljati, kot premishljevanje krishoviga pota. Satorej so papeshi obilne odpustike tistim obljubili, ktéri s' sbranim in sgrevanim serzam svéti krishov pot obifkujejo. Kóliko pa si dobrót in gnad sebi in drugim in vernim dusham v'

vizah l' svétim krishovim potam spro-
fiti samoremo, se bomo kmalo pre-
prizhali, zhe bomo le radi in vselej
s' poboshnostjo svéto Jesufovo terplje-
nje premishljevali, in tako krishov
pot molili.

SVĚTI KRISHOV POT.

Prédin sazhnefh moliti, sbèri svojiga duká; od-
lòshi vse posvetne mífli in skerbí! presèli se
v' míflih v' Jerusalem; perdrushi se tistim
shenam, ki so Jesufa na Kalvarijo spremljale
in sa njim jokale; bodi potertiga in sgrevan-
niga ferzá, kakor de bi tebi Jesus rekél:
Ne jokaj se nad manoj, ampak nad saboj in
svojimi grehi. — Satórej Bogá pròsi sa gna-
do in môli:

Ponishno Te prósimo, o Gospod,
sazhni s' svojim duham nashe djanje,
n spremljaj ga s' svojo sveto pomozh-
jo, de se vse nashe molitve in déla
vselej is Têbe sazhnejo, in tudi v' Tê-
bi konzhájo. Po Jesusu Kristusu Go-
spodu nashim. Amen.

DAROVÁNJE

krishoviga pota.

V sigamogozhni vézhni Bog, s' vso ponishnostjo padem pred Tvoje presveto oblízhje. Vérjem terdno in sposnam, de si Bog edini v' naturi, trojni v' pershonah, Ozhe, Sin in sveti Duh; de dobro s' dobrim, hudó s' hudim povrazhujesh. Vérjem, de si Ti Jesus Kristus, od vékomej edinorojeni Sin Bogá Ozhéta, sa nas zhlovek postal, terpel in umerl, de si nas od vézhniga pogubljenja odréshil. Po tem Tvojim saflushenji, usmiljeni Jesus, tudi tèrdno upam odpushanje svojih gréhov, zhe se resnizhno spokorím, in vse perpomozhke Tvoje svete

gnade sadobiti, v' dóbrim stanovítin ostati, in v' svéti ljubesni do Tébe rafti. Sej Ti si nam pomagati obljudil, in tistih, ki v' Tébe saupajo, nikoli ne sapustih. Satorej Tébe, o vézhna dobróta in lepôta, ki si sgólj svéta, vézhna ljubésin, tudi jest is serza ljubim; in nizh mi tóliko ni shal, nizh me tóliko per serzu ne pèzhe, kot to, de sim Tébe, o moj preljubesnivi Jesus, tolikokrat in tako hudó rasshalil. O kaj sim mislil, kakó sim si úpal Tébe, tóliko ljubésin, ktéro vse stvarí mólijo, takó velikokrat rasshaliti! — Ali od sdaj sa naprej, o usmiljeni Jesus, nikdar vezh, — nikdar vezh Te ne mislim rasshaliti, nikdar

vezh Tvoje svéte volje ne prelomiti; gréha in vsake perloshnosti k' gréhu se hozhem sferbno ogibati, in nobène rezhí se tóliko ne bati, kakor Têbe, o Jesuf! in Tvojiga nebeshkiga Ozheta rasshaliti. Ljubiti Te hózhem, o moj Bog in Gospod, ljubiti is zeliga svojiga serzá in is vse svoje mozhí. In ker letifti Têbe ljubi, kdor Tvoje svete sapovedi spolnuje, tudi sklenem od sdaj sa naprej Tvojo sveto voljo vselej spolniti, in vse storiti, kar samóre Tvojo zhaft in mojo ljubésin do Tebe povéksfhati. Daj mi tedaj, o Jesuf, sdaj per tem svétim krishovim potu, svoje pregréhe in tudi Tvojo neskhónzhno ljubésin do mène prav spos-

nati. Vshgi moje serzé s' gorézho andohtjo, omézhi ga do grenkih sòls, de pod Tvojim svétim krisham svoje hudobíje bolj in bolj objokujem.

Sklenem se sdaj v' duhu s' Teboj, o usmiljeni Jesuf, in shelím ta svéti krishov pot s' takó gorézhim serzam opravití, kakor je Tvoje serzé bilo, kadar si s' têshkim krisham próti gôri Kalvarii shel, in s' tóliko andohtjo ali poboshnostjo ga premishljevali, kakor ga je Marija Tvoja presveta mati, ali kakor so ga Aposteljní in sa njimi vsi bogabojézhi kristjani vselej premishljevali, Têbi bódi o Gospód, letá krishov pot v' zhašt in sahválo sa tóliko obilnih dobrót in gnad, ki

fi mi jih do sdaj dodélil, mē-
 ni pa bódi v' odpushtenje mo-
 jih obilnih pregéh in hudobíj.
 Darújem Ti ga tudi, de bi Tí,
 o Jesus, nespokornim gréshni-
 kam gnado spreobernjenja in
 prave pokóre, dušham vernih
 v' vizah pa vezhni mir in pô-
 koj dodélil. O daj mi, Jesuí,
 Tvojo presvéto gnado savolj
 Svojiga neskônzhniga saflushe-
 nja. Amen.

I. SHTAZION.

Pilatush Jesufa k' smèrti obsòdi.

Mólimo Te, o Kristus! in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréshil.

O preljubesnivi Jesus, kólíka
in kakó prezhudna je bila Tvo-
ja svéta ponishnost, de si se Tí,
sama svéta nedolshnost, takó kri-
vizhni sòdbi podvèrgel. Ti, ki
si postavljen sodník shivih in
mertvih, krivizhno sòdbo salli-
shih, pa molzhih! — Ah níz
drusiga, ko moji grêhi, so ti-
ste lashnive in krivizhne prizhe,

ktére so to sôdbo podpisale. Hudôba mojiga jesíka, s' ktérím sim se dostikrat soper Bogá in svojiga blishnjiga pregréshil, je tega krivizhniga sodníka takó oflepíla, de je Têbe, nedolshniga Jesusa k' smerti obsódil. K' têbi tedaj, o usmiljeni Jesus, se obernem, in svoje pregréhe objokujem:

O moj ljubesnivi Jesus! kakó nesapopadljiva je Tvoja ljubésin do mène revniga gresnik! Sa tako nevrédno in nehvaleshno stvar, kakor sim jest, si se dal v' jezho sapreti, si se dal vkleniti in svesati, si se dal gajshlati in s' ternjam kronati,

in k' nar grosovitniſhi ſmerti obfoditi. Ah kaj ſamóre bolj raniti moje ſerzé, kot ta tólika ljubésin Tvoja; kaj bolj omezhiti moje ſerzé, kot ta Tvoja ponishnoſt, de bi obshaloval in objokoval vſe pregréhe ſvojiga jeſíka. Ja Jeſuf, objokujem in zhèrtim jih is ſerza, le Ti, o moj Jèſuf, mi pomagaj, le Tí ſe me uſmili, in mi miloſt dodéli. Amen.

Ozhe naſh ... Zheſhèna ſi Marija ...
Uſmíli ſe naſ, o Goſpod! uſmíli ſe naſ!

II. SHTAZION.

Jesuf vsême krish na svoje rame.

Mólimo Te, o Kristuf! in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréshil.

O dobrótljivi Jesuf, s' kolikim vesêljam in s' kakó radovoljnim serzam si Ti ta teshki krish objél, kakó poterpeshливо prenésil vse terpljenje, ko Te je slépo ljudstvo pahálo in suválo! Ah jest pa poln nejevolje in nepoterpeshlivošti beshím pred vsakim krisham, se ogibam vsake sópernosti, kóli-

kor le mórem. Ah, dobro vé-m,
de bres krisha in terpljenja se
v' nebésa ne pride; in vònder,
she kadar mi Ti sam sa pokó-
ro kákshino teshávo naloshifh,
jo s' nejevóljo in jéso prena-
sham! O de bi jest samógel
to tóliko svojo flepôto prav ob-
jokovati! Satórej se poln sòls
k' Têbi obèrnem, k' Têbi sdi-
hujem:

O usmíli se me, usmíli se
me! Ne Ti, ampak jest sim ta
teshki krish saflushil; moji gré-
hi so ti ga naloshili na Tvoje
prefvete rame! O preljubesni-
vi Jesuf, dodéli mi gnado in
pomózh vse tesháve in vse terp-

ljenje s' veseljam sprejemati, in s' poterpeshlivoſtjo prenáſhati, ker vse to ſim s' ſvojimi gréhi ſafluſhil. Stóri, de bom veſ zhaſ ſvojiga ſhivljênja Tvoj ſveti krish ſtanovítno in voljnó noſil, in ſe takó iſ tega ſveta lozhil. Vſhgi v' mêní tóliko ljubésin do krisha in terpljenja, de bom s' ſveto Teresijo, Tvojo ſluſhabnizo, ſmirej profil in ſdihoval: Terpéti ali umreti! Umreti ali terpeti, o Goſpod! Amen.

Ozhe naſh ... Zheſhêna ſi Marija ...
Uſmíli ſe naſ, o Goſpod! uſmíli ſe naſ!

III. SHTAZION.

Jesuf pade pervizh pod krisham.

Mólimo Te, o Kristuf, in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréshil.

O moj Jesuf, tóliko si she ker-
ví pretil, takó pod tesho kri-
sha opéshal, de vèf utrúden
na semljo padešh! In vònder,
ah, kakó Te trinogi s' pestmí
bijejo, kakó Te s' nogami su-
jejo in vštati perganjajo! Ti
pa molzhish, ne kolnešh, ne
shugash, ne tóshish! Ti ter-
pish in molzhish; jest pa mer-

mram in tóshim, zhe se mi ka-
ka kriviza ali sopernoft pergó-
dí. Ah, de se takó malo pre-
magujem, de sim takó prev-
sétniga in nepoterpeshljiviga
ferzá!

Pa k' Têbi se obernem, o
preljubesnivi Jesuf; jest nar o-
studniſhi gréſhnik, od teshke
bútare gréhov potèrt, pred Tê-
be padem in Te prósim: Sa-
nêſi mi, uſmíli se me! O ka-
kó velíkokrat in kakó hudó sim
greſhíl! O kólikokrat v' nar
ostudniſhi pregréhe padel! Is-
stégni torej, o Jesuf, svojo rô-
ko do mène; podàj mi svojo
desnízo; pomágaj mi, Te pró-

sim, pomáčaj, de vstanem spod
 jarma svojih têsških gréhov,
 de vês zháf svojiga shivljenja
 v' nobeni gréh vezh ne pádem,
 in takó po svoji smèrti vézhno
 svelizhanje sadobím! Amen.

Ozhe nash ... Zheshtëna si Marija ...
 Usmíli se nash, o Gospod! usmíli se nash!

IV. SHTAZION.

*Jesuf frézha svojo shálofno mater
Marijo.*

Mólimo Te, o Kristus! in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréfhil.

Ah, kólika shaloft je Tvoje
serzé, o Jesuf, preletela, in s'
kóliko grenkôto in britkostjo je
bilo napolnjeno presvéto serzé
matere Tvoje Marije, ko sta se
frézhala! Moja dusha sliši
shalofni glas, kakor de bi mi
Marija rekla: Kaj ti je moj
Sin storil, de si mu s' svojimi

gréhi takó velik krish na ker-
váve rame nalóshil? V' mo-
jim serzu se grenko ozhitanje
glasi, kakor de bi Tí, Jesus,
meni rekel: Kaj ti je storíla
moja mati Marija, de si jo v'
takó velíko shálost perprávil?
kdaj bošh sapustil svoje gréhe,
ki so najna edína shalost, naj-
na edína britkost in martra?
Ali bi tedaj jest tiga glasú ne
poslušhal?

Satorej se k' Tebi obernem,
o ufmiljeni Jesus, preljubesnji-
vi Sin svete matere Marije! k'
tebi se obernem, o presvéta
mati mojiga odresheníka! Ves
sgrevan in s' shalostjo napol-

njen padem pred vajno oblizh-
 je; sposnám de moji gréhi so
 mèzh shalofti brusili, ki je vaj-
 no serzé presunil. Pa, o Je-
 sus, is serza me grevajo vsi
 moji do sdaj storjeni gréhi, s'
 ktérimi sim Tvoje serzé ranil.
 Usmíli se me tedaj, usmíli se
 me. Dodeli mi na próshnjo
 Tvoje presvéte matere Marije,
 de ne bom nikóli vezh gresnil,
 temuzh ves zhàf svojiga shiv-
 ljenja savoljo svojih gréhov po-
 kóro delal. Amen.

Ozhe našh ... Zheshtëna si Marija ...
 Usmíli se naš, o Gospod, usmíli se naš!

V. SHTAZION.

*Simon is Zirene pomága Jesufu krish
nesti.*

Mólimo Te, o Kristus! in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréshil.

Tudi jest, moj preljubesnivi
Jesuf, sim enák Simonu. Ve-
felja in kratkozhasnost svetá le
védno shelím, nadloge in kri-
she pa, kakor on, le s' neje-
vóljo, le zhe sim perfiljen, pre-
nasham; desiravno sim jih sa-
flushil, desiravno so mi k' ta-
kó velíkimu duhovnimu pridu.

O sbúdi se vònder, sanfkerne ferzé moje, in usmíli se svojiga s' takó teshkim krisham oblosheniga Svelízharja! Prejmi sanaprej radovoljno svoj krish, ki ti ga tvoj nebeshki Ozhe naloshí; nôfi ga s' poterpeshlivostjo, in sahváli Gospóda svojiga Bogá, ki naf na tim svétu pokorí in tepe, sató de bi nam na unim tóliko bòlj sanafhati mogel.

Tebi pa, preljubesnivi Jesus, se tudi sahválim sa tóliko lepih perloshnost, ki mi jih dajesh, de sa Tebe kaj terpeti, Tebi v' terpljenju enák biti, in sebi vezhi saflushenje sa

vezhno veselje v' nebesih per-
praviti samorem. O Bog, do-
deli mi gnado, vse tesháve, ki
me bodo v' tem shivljenju sa-
dele, s' poterpeshlivim serzam
prenefti. Dàj mi, moj Jesuf,
tukaj s' Taboj terpeti, de bom
tudi tamkaj s' Taboj kraljeval.
Amen.

Ozhe nash ... Zhefhèna si Marija ...
Usmíli se naf, o Gospod! usmíli se naf!

VI. SHTAZION.

Veronika podá Jesufu potni pèrt.

Mólimo Te, o Kristuf! in hválimo Te;
 Ker si na Svojim svétim krishu svét
 odréshil.

Sjokati se móram, o preljubi
 Jesuf, kadar na tem pèrtu
 Tvoj presvéti obràs saglédam.
 Podóba je on Tvoje nesmérne
 ljubesni do mene. O de bi
 tudi jest Tebe vselej ljubil, de
 bi si Tvoje presveto oblizhje
 globoko v' serze vtisnil! O bla-
 gor meni, zhe Tvojo podóbo

v' svojim serzu nósim, in se s' njo v' serzu is tega svetá lózhim.

Tórej prošim Te, o is ljubesni do naš ranjeni Jesuf, vtisni v' moje serzé svoje oblizhje, de bom neprenéhama Tebe pred ozhmí imel, nózh in dan Tvoje britko terpljenje premishljeval, in smérej svoje pregréhe objokoval. O Jesuf, s' kruham Tvojiga terpljenja hozhem svojo dusho shivíti, in is svojih ozhí vedno potoke sols tozhiti savolj svojih pregréh. Amen.

VII. SHTAZION.

Jesuf páde drugizh pod krisham.

Mólimo Te, o Kristus! in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréshil.

Spét, o moj preljubi Jesuf,
Te vidim pod teshkim krisham
pasti. Ti, Gospod in kralj ne-
bés in semlje, ki si vsigamogó-
zhin, leshish pod teshkim hlo-
dam, pod ktérim si od bole-
zhin opéshal, saframván in sa-
nizhván. Ali moja prevsetnost
je Tebe, o Jesuf, poterla; moj
napuh Te je na tlà vèrgel; té

hudobíje, o ponishni Svelízhar,
 Tí ne morefh prenesti. Pa ka-
 kó bi fhe kdej Tebe, o moj
 Jefuf, s' svojim napúham ras-
 shaliti mogel? Oh Jefuf, ne
 vèzh, ne vèzh! Shal mi je,
 de fim Te takó velíkokrat s'
 svojimi gréhi shalil in martral;
 kefám se, de fim bil takó pre-
 vsétin in ofhábin. Nizh vèzh,
 o moj Jefuf, nizh vèzh!

Mólim Te, o zhaftitlivi Sve-
 lizhar, defiravno fi na sémljo
 potèrt; fposnam Te svojiga vfi-
 gamogozhniga Bogá, in Te pró-
 fim: Potèri moj napuh, od-
 sheni is mojiga serzá vse, kar
 je Tvoji sveti volji naspróti;

de bom sposnal svojo niskost
in svoj nizh; de bom prenésel
vse sanizhvanje s' ponishnostjo
Tebi zhes vse dopadljivo; de
bom takó sadóbil frézho Tebe
rasveseliti, in sebi prebivalishe
v' nebeshkim kraljestvu perdo-
biti. Amen.

Ozhe nash ... Zhesheña si Marija ...
Usmíli se nas, o Gospod! usmíli se nas!

VIII. SHTAZION.

Jesuf toláshi Jerusalemske shené.

Mólimo Te, o Kristus! in hválimo Te;
 Ker si na Svojim svétim krishu svét
 odréshil.

O moj preljubesnivi Jesuf,
 kóliko bi mogel jest jokati! Jo-
 kati savolj Tebe, ki savolj me-
 ne tóliko terpish; jokati savolj
 sebe, ker sim Ti takó nehva-
 léshin, in Te neprenéhama shá-
 lim. O kakó sim pa vònder
 neobzhutliv in terdovrátin! O
 Jesuf, ki si bil usmíljen in lju-
 besniv do revnih shén, ktére

fo sa Taboj jokale, k' Tebi s' saupanjem perbeshím, k' Tebi klizhem s' potertim in sgrevanim serzam:

Oh omézhi Tí moje kamnitno, neobzhutlivo serzé, s' svojo svéto gnado, de se vtopí v' folsah ljubesni in grévenge. O Jesuf, stóri s' Svojo pomozhjó, de bom tozhil folsé prave pokóre in serzhniga usmiljenja; de savolj fols svojih ozhí, savolj pokóre svojiga serzá tiste gnade vrédin postánem, ki si jo shaloftnim shenam dodélil. O dodéli mi ta trosht in to veselje, de me bodo tukaj Tvoje mile ozhí

vedno spremljevale, in de bom
po frézni smèrti tudi tamkaj
vekomaj Tebe gledal. Amen.

Ozhe nash ... Zhefhèna si Marija ...
Usmíli se nash, o Gospod! usmíli se nash!

IX. SHTAZION.

Jesuf páde v' tretje pod krisham.

Mólimo Te, o Kristuf, in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréshil.

O Jesuf, kóliko bolezhín si
vònder preterpel, ko si spet v'
tretje pod krisham padel! Pre-
misli, o greshna dusha, kakó
Judje in nevérniki, kakor ker-
vosheljni volkovi, tvojiga Jesu-
sa, nedolshno jagnje, tepejo,
sujejo in po kamnji semtertje
vlézhejo! Ah gerdi gréh, sa-
volj Tebe je bil leta Bôshji

Sin takó grosovito martran!
 O Jesuf, kdó, ki Te pod tesh-
 kim krisham spét leshati vidi,
 bi ne tozhil studenzov britkih
 sols!

Oh, Ti Bog vsigamogozhni,
 kteri zeli svét s' perštam ob-
 dershih, leshih na tlih pod
 déblam teshkiga krisha! In kdo
 drugi Te je potèrl, kakor moji
 gréhi, v' ktére po tóliko stor-
 jenih obljúbah tako pogósto pa-
 dam. Jest neprenéhama gréh
 na gréh nakladam, in to sto-
 ri Tvoje bolezhine takó velíke.
 Pa usmíljeni Jesuf, glej, tudi
 jest sdaj k' Tvojim nogam pa-
 cem s' potertim in sgrevanim

serzam, obshalujem zhes vse
 svoje pregrehe, sklénem sa vse-
 lej jih sapustiti, in nikdar vezh,
 — to Ti, o moj Jesus, sdaj
 pred Taboj s' sosnimi ozhmí
 in s' potertim serzam oblju-
 bim, — nikdar vezh Te ne
 mislim rasshaliti, nikdar vezh
 greshti. Amen.

Ozhe nash ... Zheshtëna si Marija ...
 Usmíli se nash, o Gospod! usmíli se nash!

X. SHTAZION.

*Jesusa oblazhila slézhejo, in mu shol-
zhà piti podadó.*

Mólimo Te, o Kristus! in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréshil.

Takó, o moj preljubi Jesus,
si mógel vse preštati. Od su-
nej so Te neusmiljeno stêpli in
ranili, od snotrej Te s' zhol-
zham in grenkôto napojiti hotli.
Ali s' svojo nagôto si Ti dolg
moje preshernoſti in koſhatoſti
v' obléki plazhevâl, in savolj
moje nesmérnoſti v' jédi in pi-

jázhi so Têbi grenkiga sholzha podali. O kako drugazhi, kot le s' grenkimi solsamí, Te Jesus! sdaj smém pogledati!

Kaj drusiga smem storiti, kot pasti pred Têbe in sposnati, o Jesus, de do sdaj Têbi v' svojim djanji níz ním bil podóbin! Tí poln rán in grenkóft, ves s' kervjó oblít; jest pa poln nezhimernosti in samopafhnosti le po sladnóftih in po mesénim vesêlju hrepením. Ah gotovo, gotovo, jest ne hódim po pravim potu, ne hódim sa Taboj. O pêljaj me tedaj, ljubesnivi Jesus, na pravi pot, na pot terpljenja in

grenkôte; perstúdi mi vse me-
léno vesêlje, in stóri, de bom
tudi jest radovoljno grenki ke-
lih terpljenja pil, in si s' tém
sladkost nebeskiga vesêlja sa-
flushil. Amen.

Ozhe nash ... Zhefhêna si Marija ...
Usmíli se naš, o Gospod! usmíli se naš!

XI. SHTAZION.

Jesusa na krish perbijajo.

Mólimo Te, o Kristus! in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréshil.

Kdo samóre isrezhi, o Je-
sus, Tvoje bolezhíne, ki si
jih prestál, ko so Ti neusmil-
jeni Judje mesó in kosti, in
kite in shile na nôgah in rô-
kah s' shelesnimi sheblji pre-
bodli. In té Tvoje bolezhine,
o Jesus, so Ti napravili moji
gréhi; moji gréhi so Te kri-
shali. Ah, saréf raspoznati se

móra moje serzé, ko se spomnim, de si Ti le s'golj is ljubesni do mène toliko terpeti hotel! O de bi jest vsaj sdaj svoje pregréhe prav is serza obshalovati in objokovati samogel!

O Jesuf, o krishani Jesuf, navdaj moje terdo serzé s' svetim straham, napolni ga s' sveto ljubesnijo; daj, de bom svoje gréhe, savolj ktérik si se dal na sveti krish perbiti, is serza objokoval, svojiga stariga gresniga zhlovéka s' vsim gresnim posheljenjam v' sebi krishal in moríl, in de v' shivljenji in v' smèrti s' Taboj krishan, se

bom tudi v' Tvojim nebesh-
kim svelizhanji vekomaj vese-
lil. Amen.

Ozhe nash ... Zheshtëna fi Marija ...
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. SHTAZION.

Jesuf na krishu povikshan umerje.

Mólimo Te, o Kristus! in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréshil.

O kakshin poglèd! Tebe vidim, o Jesuf, na krishu perbitiga. Roké in nogé so s' sheblji prebodene, in Tvoje presveto oblizhje je obledelo! Ah, slishim Te sa svoje sovrashnike moliti, — slishim Te rasbojniku na desni strani Paradish obljubiti, — slishim Te svojo presveto mater Marijo Janesu isrozhiti, — slishim Te svojo dusho perporozhati ne-

befhkimu Ozhetu, — in sdaj
o Jesuf, nagnesh svojo glavo
in umerjesh!

Oh, kaj tí, moj Jesuf, si
umerl! umerl na strashnim kri-
shu! umerl sa mene! O Jesuf,
Tí moja ljubésin, Tí neskônzh-
na dobróta, Tí si umerl! O de
bi jest mogel Tvoj sveti krish
objeti, de bi samogel kri Tvo-
jih svetih ran s' grenkimi solsa-
mi ismivati! Glej sposnám tu-
kaj pred Tvojim svetim kri-
sham, de so moji gréhi tisti
divji tolovaji, ki so Tebe takó
neufmiljeno umorili. Sposnám,
de nisim nobene gnade vrédin,
ker sim Te tolikokrat she kri-
shal! Pa vonder, o kóliko u-
panje moje serzé sprehaja, ker
Te flishim profiti tudi sa tiste,

ki so Te krishali! O kaj bi mogel storiti sa Tebe, ker si sa mene tóliko prestál! Glej Jesuf, vřim, ki so me rasshalili, is ser-za odpuřtím. Resnizhno, is lju-besni do Tebe o Jesuf, jim od-puřtím, in Te tudi prošim sa-nje: Daj jim o Jesuf, savolj svojiga svetiga imena vse, kar je sa njih dobro. Takó tudi úpam nekdej ob smertni uri od Tebe veséle besede saflifhati: She danř bořh s' manoj v' Pa-radishu. Amen.

Ŗzhe nařh ... Zheshêna si Marija ...
Uřmíli se nař, o Gospod! uřmíli se nař!

XIII. SHTAZION.

*Jesusa s' krisha snamejo, in Materi
Marii v' narózhje poloshé.*

Mólimo Te, o Kristuf! in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim krishu svét
odréshil.

O resnizhno, preshalofstna ma-
ti Marija! se je spolnilo pre-
rokvanje stariga Simeona! O
resnizhno je ójster mèzh sha-
lofti in britkosti Tvojo svéto
dusko prebodel, ko si svojiga
preljubiga Sina Jesusa mertvi-
ga v' svoje narózhje vsela, in
vidila vse njegove kervave ra-

ne. O kákhino shaloſt, kákhine bolezhíne ſi Ti takrat v' ſvojim ſerzu obzhutíla! Ali ah, kaj je bil tiſti mèzh, ki je Jeſufu ſerzé predèr! S' ſtraham, pa tudi s' shaloſtjo rezhem: gréh, le gréh je njega umo- ril, le gréh je, o Marija, Tvo- je materno ſerzé prebodel; moj gréh, ki ga na vékomej ne mo- rem ſadoſti objokovati.

Torej Tvojim ſolsam, o Ma- rija, tudi ſvoje ſolsé perdru- shim, in Te proſim, o kraljí- za vſih marternikov, ſprôſi mi gnado, Tvojo velíko shaloſt prav ſapopaſti, in tvoje britkoſti prav obzhutiti; de bom Tvo-

je rane vedno v' svojim serzu nosil, in s' Taboj shaloval in terpel. Sprôsi mi, o nebeska gospá, de bom nozh in dán objokoval svoje pregréhe, ki so Tebe s' toliko shaloftjo napolnile; sprôsi mi táko ljubésin in táko saupanje do Tebe, de bom vrédin nekdam v' narozhju Tvoje ljubesni umréti, in se potém s' Taboj per Tvojim preljubim Sinu Jesusu Kristusu vékomej veseliti. Amen.

Ozhe nash ... Zheshtëna si Marija ...
Usmíli se nas, o Gospod! usmíli se nas!

XIV. SHTAZION.

Jesufa v' gròb poloshé.

Mólimo Te, o Kristus! in hválimo Te;
Ker si na Svojim svétim Krishu svét
odréshil.

Kako britko so mogli, o Je-
sus, Tvoji preljubi prijatli,
Marija Magdalena, Janes in
druge brumne dushe shalova-
ti, ki si jim bil Tí, ki so Te
toliko ljubili, sdaj odvsét in
v' gròb poloshèn. Kdo pa sa-
móre popisati grenko shaloft,
ktero je Marija, Tvoja prelju-
ba mati obzhutíla, ko so Te

is njeniga narozhja vséli in v' gròb poloshili! In jest, o Jesus, kolikokrat Te s' gréham sgubím! Kolikokrat hude strasti, napuh in nezhistost, jésa in nevoshljivost, nesmérnost in lenôba, in druge breshtevílne pregréhe Tebe is mojiga serzá vsamejo, in vònder ne shalujem; in she sdaj ne obzhutim prav v' shivo sgúbe Tvoje svete gnade! She sdaj, o Jesus, ko sim per svetim krishovim potu Tvoje britko Terpljenje premishljeval, tako malo shalosti nad svojimi gréhi, tako málo gorézhe ljubeshni v' svojim serzu obzhutim! O de bi

sdaj tudi jeft temu svetu od-
merl! o de bi tudi jeft svoje
serzé k' Tebi, o Jesuf, v' kam-
nitni gròb poloshiti mogel, de
bi per Tebi pozhiválo!

Torej profim Te, usmilje-
ni Jesuf, ki si savolj mene po
letém kervavim krishovim po-
tu hodil, pozhivaj vedno tudi
v' mojim serzu, bodi védno s'
manoj sklenjen, de bom po
Tvojim kervavim krishovim po-
tu k' novimu shivljenju vstal,
in se s' Taboj od tega svetá
lozhil. — Po ravno tem kri-
shovim potu Te tudi profim,
o moj Jesuf, naj bo sadnja
moja hrana v' moji smertni

uri Tvoje sveto Refhnje Telo;
 moje sadnje beséde: Jesus, Ma-
 rija, Joshef, in moj sadnji sdi-
 lej sklenjen s' tistim sdihlejam,
 s' ktérim si Tí na krishu svojo
 presvéto dušho svojimu nebesh-
 kimu Ozhetu isrozhlil. Daj mi,
 de bom s' shivo véro, s' terd-
 nim saupanjam, s' gorézho lju-
 besnijo, s' Taboj in savolj Te-
 be umèrl, in tamkaj s' Taboj
 vekomej shivel. Amen.

Ozhe nash ... Zhesheha si Marija ...
 Usmíli se naš, o Gospod! usmíli se naš!

S K L Ě P.

V figamogozhni vézhni Bog, Gospod nebeshki Ozhe, savolj ljubeshni, is kére si svojiga bôshjiga Sina, Jesusa Kristusa, sa mene in sa vse ljudi na sém-ljo poslal, in savolj ljubeshni, s' kéro je Jesus Kristus, f' svojim britkim terpljenjem in f' svojo grenko smertjo na vse odréfhil, Tebi darím leta krichov pot, kériga sim po Tvojim usmiljenji sdaj opravil. Vse mi o Bog! leto mojo molitev v' povikshanje Tvoje boshje zhaftí, v' sahválo sa vse meni in vsem ljudém dodeljene gnade in dobrote, v' odpushenje mojih in vseh ljudi gréhov, v' pomozh vernim gusham v' vizah, slasti

pa v' pomôzh tistim, sa ktére
sim se namenil moliti. O mi-
loštlivi Ozhe našhiga Svelizhar-
ja Jesusa Kristusa, ušlihi gláf
njegove prošnje sa naš, ušli-
shi gláf njegove kervi, in bo-
di dobrotliv in miloštliv nam
revnim grešnikam. Amen.

Hvaljen bodi našh krisha-
ni Svelizhar Jesus Kristus, in
hvaljena bodi njegova presha-
lostna mati Marija. Amen.

SVETA MASHA.

Besëda Masha (po latinško Missa) pomëni nekako poshiljanje med Bogam in med ljudmi. Bog poshlje na altar svojiga Sina Jesufa Kristufa; in verna kerhanška zerkev poshlje, tako rezhi, Jesufa Kristufa spet nasaj k' nebeskemu Ozhëtu, de bi bil per njemu besednik sa grëshnike. (S. Bonav.

Vrëdnost in imenitnost svëte masha.

Slehern zhlôvek mora sposnati, de je dolshán svojiga vézhniga vsigamogozhniga Bogá v' ponishnosti zhasliti in moliti; njegovi pravizi sa vse prestopke in grëhe sadosliti; njegovi milosti se sa prejëte dobróte in gnade sahvaliti; in ga sa v' prihodno potrebnè darove profiti.

Vse te dolshnosti pa spolnujemo per svéti mashi. Sakaj per svéti mashi darúje mashnik nebeshkimu Ozhetu nar perjetnishi dar, Jesusa Kristusa, njegoviga edinorojeniga Sina, ki se je na svétim krishu daroval v' spravo, posvezhenje in odreshenje vsih ljudi. Kér je tedaj On s' svojim nebeshkim Ozhetam ravno tisti edini Bog po svoji bôshji naturi, se mu tudi nizm vrednishiga, nizm imenitnishiga, nizm dopadlivshiga, kakor dar svete mashe, darovati ne móre. Sató se rêzhe, de daritev svete mashe vsimu sadoští, kar je zhlôvek svojimu Bogu dolshán. Kakor je namrezh nash Svelizhar Jesus Kristus nebeshkimu Ozhetu s' svojo prelito reshno kervjo in grenko smertjo na svetim krishu obilno in popolnoma sadoštil sa vse sdanje in prihodnje dolgé, ravno ta-

kó se tudi per vsáki svéti mashi to plazhílo nebeshkimu Ozhetu opravljá, ker se nash Svelizhar, kakor ob zhasu svojiga terpljenja, per kterim je svojo kri prelil, na altarji svojimu nebeshkimu Ozhetu skrivnostno spet daruje.

Mashnik fizèr sam ima oblást od Jesusa Kristusa kruh in vino spremeni v' shivo teló in v' pravo kri nashiga Odreshenika, in po tem spremenjenji, tako rêzhi, Jesusa Kristusa is nebéf na altar poklizhe, vònder ga pa ne samó v' svojim iménu, temuzh v' iménu vsih, kteri so s' poboshnostjo per svéti mashi, daruje; sakaj on ne móli: Jest Tèbi, o Gospod, darím; temuzh pravi: Darujemo Ti, o Gospod nebeshki Ozhe i. t. d. Sató se rêzhe, de vsi, kteri so per svéti mashi, Bogu vsigamogozhnimu nje-

goviga ediniga Sina, Jesusa Kristusa, darujejo, in s' tem darovanjem vse svoje dolshnosti saupanja, hvaleshnosti, zhas' in sado'stíla spolnujejo; to je: Boga zhes vse zhas'té in mólijo, njegovi rasshaljeni pravízi sado'stujejo, ga sa prejete darove sahvalijo, in prihodnjih potrebnih dobrót profíjo.

Is tega se vidi, kakó dobrotno je, in kóliko saflushenja is tega sado'bivamo, zhe ne le s' spodóбно andohtjo, temuzh tudi is tega naména svéto mas'ho slishimo, de dolshnostam, ktére nas do Boga veshejo, sado'stimo. Satorej je hogabojezhi in pobeshni Pater Leonard a Portu Maurizio svéto mas'ho na shtiri dele rasdélil, in jih takó moliti uzhil, de s' flehernim delam eno letih dolshnost dopolnimo.

I.

Od sazhétka svéte mafhe do svetiga Evangélija.

Kadar mafhnik k' altarju perstópi, in perklonjen navadno ozhitno spoved móli, spomni se tudi ti svojih gréhov, obshaluj jih, in prósi Boga, de bi ti jih odpustil. Prósi tudi svetiga Duha, de bi te rasvetlil, in poklizhi na pomozh sveto devizo Marijo, de bi s' sbranim duham in pobosnim ferzam per sveti mafhi biti samogel.

Tudi jest, o nebeshki Ozhe, shelím sdaj pred Tvoj sveti altar, pred Tvoje presvéto oblizhje stopiti, in s' katoljshko zerkvíjo Ti darovati Tvojiga edinorojeniga Sina Jesusa Kristusa, in tisti dar ponoviti, kteriga je On na svétim krishi opravil. Pa kakó sveto in zhisto bi moglo moje ferzé biti,

de bi Te jest vrédno moli-
 ti in zhaštiti mogel! In von-
 der, kólikokrat sim jest Têbe,
 tako ljubesnivo dobróto, tako
 svéto ljubésin rasshalil! Ah kó-
 likokrat in kako nehvaléshno
 Tvoje presvete sapovedi prestop-
 pil! O de bi svoje gréhe sa-
 došti samogel objokovati in ob-
 shalovati! Shál so mi vsi moji
 gréhi, shál so mi is zeliga ser-
 zá; nizm vezh, o moj Bog in
 Gospod, Te nozhem rasshaliti.
 O milostlivi Gospod, odpusti mi,
 ponishno Te prósim, odpusti mi
 vse moje pregréhe, savolj sa-
 flushenja Jesusa Kristusa, svo-
 jiga Sina, ki se bo sdaj spet
 vnovizm sa moje gréhe Tvoji
 presveti pravizi daroval! Svéta
 Marija, Angelji boshji, in vsi

Svetniki boshji, prošite sa-me, de mi Bog odpušti vse moje gréhe. Amen.

O vřigamogozhni vezhni Bog, zhařtím Te in mólim s' ponishnim serzam. Šposnam, de sam Tí si pravi Bog in Gospód moje duřhe. Šposnam, de vse, kar sim in premórem, le od Têbe dobivam. Šavoljo Tvoje breskônzhne viřokosti in svetořti Te morajo vse řtvari zhařtiti, in Ti morajo vse bitřtva řlushiti. Pa kdo sim jeřt, de bi Têbe samogel vredno zhařtiti in po dolřhnořti moliti? Révin řromák sim, in Têbe, o Gospod, ne morem sadořti zhařtiti! Šato tedaj Ti darujem tiřto veliko ponishnořt, ki Ti jo sam Tvoj edinorojeni Šin

Jesuf Kristuf na tem altarji daruje. Kar on dela, tudi jest shelim storiti. S' njim vred se sdaj pred Tvojo nesmerno visokostjo ponisham. S' ponishnostjo, kakor sam Jesuf, tudi jest Têbe mólím. O kóliko me to veselí in tolashi, de Te Tvoj prezhaftitlivi Jesuf takó povelizhuje in zhaftí. — Gotovo, o moj Bog. moje serzé nima vezhiga vesèlja, kakor véditi, de se Tvoje presveto velizhaftvo s' letim daram tóliko zhaftí in hváli! — O de bi le tudi jest sdaj Têbe po vrednosti in dolshnosti zhaftil in molil! O de bi bilo moje serzé Tèbi dopadljivo, de bi Ti takó, kakor Tvoj preljubesnivi Sin, prijetno zhaft in hvalo fkasati mogel!

O preljubesniva mati Marija, o Angeli bôshji in vsi Svetniki, ktéri bres prenehanja Bogá zhaštite in mólite, sprofíte mi gnado, de ga bom tudi jest smirej zhaštil in mólil. — Vse moje misli in beséde, vse moje dela in opravíla, vse moje molitve in prôshnje in vsi moji sdihleji naj vedno sprizhujejo, o moj Bog, de Têbe po vsi svoji mozhi moliti in zhaštiti shelím. Amen.

II.

Od svétiga Evangélija do Povsdigovanja.

Preudari in premisli svojo hudobijo in svoje pregréhe; premisli, kóliko si savolj njih boshji pravizi dolshan, in persadevaj si, ji po svoji mozhi sadoštiti. Rezi tedaj s' sgrevanim ferzam:

Poglej, o moj Bog, jest sim tisti sdajavez, ki sim bil Tèbi she tólikokrat naspróti! — Ah kóliko me pezhejo moje pregréhe v' mojim serzu! Ah kakó me njih jarm teshí. Oh de bi jest le mogel jih sadofti studiti in sovrashiti. Ozhe nebeshki, darujem Ti sa-nje vse saflushenje Jesusa Kristusa, njegove presvete daritve na snamnji svetiga krisha, in njegove Reshnje kervi, ki jo je sa naprelil. Pernêsem Ti v' dar njegga samiga praviga shiviga Bogá in zhlovéka fkupej, ki se sdaj v' resnizi spet Tèbi na altarji daruje. Poglej, o Bog, moj Jesus na altarji je moj srednik in besednik! Njegova presveta draga kri klizhe s'

altarja k' Tèbi sa odpufhenje
 mojih grehov. S' njegovo ker-
 vijo tudi jeft svoje molitve in
 sdihleje fklenem, in proſim:
 Usmili ſe me, o Goſpod! Po
 uſmiljenji klizhe Jeſusova kri,
 in ſa uſmiljenje próſi moje ſgre-
 vano ſerzé! O preljubesnivi
 Bog in Ozhe, ako moje ſoſé
 niſo vrédne, de bi ſe me u-
 ſmilil, uſmili ſe tedaj ſavoljo
 sdihvanja Jeſusoviga, ob zhaſu
 njegove britke ſmèrti; uſmili
 ſe ſavoljo miloſti, ktero je on
 na ſvetim krishi vſim ljudém
 ſafluſhil. Ker je on vſigamo-
 gózhin, in je takrat lohko ze-
 limu ſvetu obilno gnado ſaflu-
 ſhil, tudi sdaj ſmém upati, de
 jo bo ſa mène revniga greſh-
 nika ſprôſil. Upam tedaj terd-

no, de mi bošh, o Bog, savo-
ljo njegove presvete prelite ker-
ví odpuštil vse moje gréhe, ki
jih bom do kônza mojiga shiv-
ljenja objokoval!

O milostlivi Jesuf, omézhi
s' svojo sveto gnado moje ser-
zé! daj mi de bom objokoval
svoje gréhe kot Peter, de jih
bom obshaloval is serza kot
Magdalena, de bom pokoríl
svoje serzé kakor Svetniki, ki
so is velíkih grefhnikov, savo-
ljo ojštre pokóre Tvoji velíki
in svésti flushábniki postalí. O
gèrdi, oftúdni gréh, de bi te
pazh nikdar posnal ne bil! Sdaj
se ti sa vselej odpovém; sa vse-
lej se sdaj darím Gospódu svo-
jimu Bogu. O Bog, Tvoja mi-
lošt obséshe vse Tvoje stvarí,

in je vezhi, ko moje pregréhe; bodi mi torej milostiv! O Marija, ti moje in vsih gréshnikov perbeshálishe, omézhi moje serzé, de se bom v' solsé vtopil in neprenéhama objokval svojo slepôto, ker sim svojiga Bogá in Gospoda tolikokrat rasshalil. O kdo mi bo dal potóke sols, de bi nozh in dan shaloval in objokval svoje pregréhe!

III.

Ob Povsdigovanja do svétiga Obhajíla.

O dobrotlivi nebeshki Ozhe, kólike in kako obilne so vse dobrote, ki jih od Têbe dobi-
vam, od perve ure svojiga shiv-

ljenja, do sdajnjiga zhasa. Ti si me ustvaril, Ti me s' svojo gnado ohranish in sdershish, od Tebe so vse dobrôte in vsi darovi, ki sim jih vsako uro svojiga shivljenja vshival. Vse na semlji si k' mojimu pridu in k' mojimu veselju ustvaril; nehéfa s' vso njih neisrezheno lepôto si meni perpravil; in ker sim jih bil s' svojim gréham sapravil, svojimu edino-rojenimu Sinu nisi sanéfel, ampak ga sa mene dal v' smert krisha, de po njegovim saflushenji, gnado, spravo, odpufhenje gréhov in vezhno Svelizhanje smem upati. In kóliko dobrót in duhovnih darov sadobivam jest v' Tvoji sveti zerkvi, ktero Tvoj sveti Duh vodi

in varje, in naš s' svojo bôshjo gnado navdaja! In de bi bil obvarvan vsiga sléga in vse nefrézhe na dushi in na telesu, si mi svojiga svetiga Angelja poslal, svestiga varha in prijatla moje dushe, kateri tudi vedno pred Tvojim oblizhjem stójí, in s' mojim svetim Patronam in s' drugimi Svetniki neprenéhama sa mene móli. Sa te tólike in vse druge bresfhtevilne dobrote, o nebeshki Ozhe, kakó se Ti hozhem vredno sahvaliti? Kaj Ti darovati sa tólike darove in gnade?

O vse ljubeshni in zhashtí vredni nebeshki Ozhe! Glej, tukaj pred Tvojim oblizhjem stojím napolnjen s' obilnostjo Tvojih gnad in dobrot! Bres fhtevíla

so; isrezhi jih ne morem. Ne
 morem se Ti sa-nje vredno sa-
 hvaliti, s'he manj pa sa-nje Ti
 vredno povrazhvati. Vém pa,
 de je nar lepši hvalshnost,
 ktéro od nas tirjash, zhe Tvo-
 je darove in dobrote k' Tvoji
 zhafti in k' svojimu Svelizhanju
 obernemo. Oberniti jih tedaj
 hozhem le k' Tvoji zhafti in
 k' svojimu svelizhanju; vsaki
 dar, ki ga vshivam, vsaka ura,
 ki jo preshivím, naj me uzhi
 Tebe, sgólj dobróto in sveto
 ljubésin, bolj is serza ljubiti,
 in is ljubeshni do Tebe se gré-
 ha varvati. Shelím Ti pa tu-
 di, o nebes'ki Ozhe, sa vse
 od Tebe prejéte dobróte vred-
 ni sahvalni dar pernefti, in ta-
 ko svojo dolshnost na tanko

spolniti. Jesusa Kristusa, Tvojiga preljubiga Sina, glej Ti darujem is rók Tvojiga masnika. O glej, ta svéta refhnja kri, to sveto refhnje teló, to nedolshno jagnje je vredni dar sa vse Tvoje bresfhtevilne dobre in gnade. Ta daritev je namestílo vsih drugih darov, in je vezhi od vsih gnad in dobrót, ki jih vshivam, ali jih bom v' prihodnje vshival.

O Marija, mati bôshja, in vi preljubi Angelji in Svetniki bôshji, pomagajte mi Bogá sa vse meni dodeljene gnade in dobróte vredno sahvaliti! Darujte mu svoje saflushenje, darujte mu s' manoj leta dar svetè mashe in vse druge, ki se njemu k' zhafti po zelim svetu

opravljajo, v' zhaft in hválo sa vse gnade in dobróte, ki sim jih do sdaj od njegove ljubesnive dobrotnosti dobival, ali jih bom s'he prejemal. O sveti Patroni in drugi moji sveti pomozhniki, sahvalíte se tudi vi s' manoj ljubesnivi dobrotnosti bôshji. Profíte sa-me, de se nikdar, ne v' shivljenji, ne v' smèrti, nobene nehvaleshnosti kriviga ne storím. O profíte sa-me, de sprejme Bog moje sgrevano in poterto serzé v' sahvalni dar, kteriga Jesus Kristus sdaj v' ti sveti mas'hi sa svelizhanje zeliga svetá daruje. —

O Marija, ti vesh, kóliki je moj dolg pred Bogam sa tólike gnade in dobrote! Ti si mati Jesusa Kristusa, kteri je

Sam vredno plazhílo sa vse do-
brote in gnade. Daruj torej tu-
di ti njega sa mene, de takó
svoj dolg pred Bogam sa vse
prejete darove in gnade popla-
zham.

O nebeshki Ozhe, prejmi
tedaj ta dar svete mashe, ki
je Tvoje presvete ljubeshni nar
bolj vrédin, in Ti je nar bolj
vshézh. Glej daruje se Ti Tvoj
edinorojeni Sin, nad kterim
vse dopadenje imash. Nizh ne
móre vrednishiga in vezhiga bi-
ti kakor On, ki je s' Taboj
edini Bog, kteri shiví in kra-
ljuje od vekomej do vekomej.
Amen.

IV.

Od svetiga Obhajíla do kôn- za svete mafhe.

Kadar mafnik sveto refhnje teló savshije, in sam fêbe obhája, obhajaj se tudi ti, in prejmi v' duhu sveto refhnje teló, to je: obúdi shivo vero, terdno saupanje in gorézho ljubésin; obúdi v' fêbi ravno te misli in sheljé, kakor de bi Jesúsa v' refnizi prejel. Prôft ga takrat sofebno sa vse potrebne gnade, ker takrat se tudi Jesuf v' duhu s' taboj fkléne, on sam sa têbe próft, in se svojimu nebeshkimu Ozhetu sa têbe daruje. Sdihni in rezi torej:

O dobrotlivi Bog, dobro vém in sposnam, de nisim vrédin Tebe v' refnizi prejeti. Sposnám, de savoljo svojih gréhov nisim vrédin od Tebe uflifhan biti. Pa uflifhi svojiga edinorojeniga Sina, ki hozhe sa mene besédnik biti, in sa mene

svojo kri in svoje shivljenje daruje. Uflifhi ga, in dodeli mi po njegovi proshnji vse gnade, ki so mi po Tvoji sveti previdnosti potrebne, de vezhno svelizhanje sadobím.

Prósim Te tedaj, o nebeski Ozhe, s' vso ponishnostjo sa popolnoma odpushenje mojih gréhov; prósim Te sa gnado, de v' všim dobrim in v' Tvoji sveti ljubeshni do konza ostanem. Prósim Te, in saupam v' proshnjo in saflushenje Jesusa Kristusa, dodeli mi gnado vselej svetó shiveti in svetó umreti. —

Prósim pa tudi, daj de se vši nejeverniki k' pravi veri, in vši greshniki k' pravi pokóri obernejo; slasti sa tiste prósim, ki so mojim proshnjam soseb-

svoje gréhe s' takó s'kefanim in potertim serzam obshalujem, kakor de bi bil shiviga Jesusa na gôri Kalvarii vidil se sa moje gréhe darovati in umirati. Tega Te prósim po Jesusu Krístusu, Gospodu nashim. Amen.

PREMISHLJEVANJE

velíkiga prida, zhe sveto masho s' andohtjo slíshimo.

O kakó velíko saflushenja in dobrih dél bi iméla tvoja dusha, ako bi bil vselej poboshno in s' gorézhim serzam sveto masho slíshal! Kóliko dobrih dél in kóliko saflushenja pa si sgubil, ker si se per sveti mashi vezhkrat nespodóбно sadershal, se sem tje osíral, in ozhí proti vrátam obrazhal, de bi vidil, kdo pride ali odide;

ali pa ker si se s' drugimi pogovarjal, ali dremal, ali bres andohti in gorezhnosti molitve s' jesíkam govoril, bres de bi bil vedil, kaj govorish, bolj is navade, kakor is bogabojezhnosti.

Per sveti mashi ti nebeshki Ozhe odprè vrata svoje bòshje gnade, in te shelí s' njimi napolniti. Jesus, nash Svelizhar, daruje na altarji svoje teló, svojo dusho, svojo kri; daruje samiga sêbe, de bi ti vse potrebne gnade od nebeshkiga Ozheta perdóbil. Bog Ozhe, Bog Sin in Sveti Duh skerbé per sveti mashi sa tvoj prid in Tvojo frézho; in ti si upash ravno takrat tako neskerbin in rasmishljen biti! Opazh zhúdno, de naf Tí, nebeshki Ozhe, sa tóliko pregrého na mestu neshtrafash, ker Ti s' to pregrého samí shibo pravize v' róke dajemo. Takrat, ko se Jesus Kristus Têbi svojimu ne-

beškimu Ozhetu daruje v' odpushe-
 nje nafhih gréhov, se predersnemo s'
 novimi gréhi njega shaliti, o kólíka
 pregréha, o kólíka slepôta! O pazh
 réf je, de nizh boljſhi niſmo, kakor
 Judje, ki ſo Jeſuſa, kteri je na ſvétu
 ſa-nje kri prelil, ſaſramvali in ſhalili.
 O de bi le v' prihodnje nikdar takó
 predèrſno Boga ne ſhalili, in ſveto ma-
 ſho vſelej v' Bogu ſbrani ſpodóbnó ſli-
 ſhali! —

VÉZHNE REŠNÍZE.

Le Eno je potrebno, ſvojo du-
 ſho namrezh ſvelizhati. Vſèmi to re-
 ſnízo k' ſèrzu, in ne boſh greſhíl na
 vékomej.

1) Samó E na duſha ti je dana.
 Ako to pogubíſh, druge vezh ne do-
 biſh.

2) Samo Enkrat ti je umreti. Kdaj pa ali kje ali kakó, je têbi nesnanc. Ako takrat frezhno ne umerjesh, si vekomej ne mórefh vezh pomagati.

3) Ena sama minuta zhes tvoje vezhno svelízhanje ali pogubljenje rasfódi. Ako se to minuto gréha ne varjesh, o kakó strashnó bo nekdej sa-te!

4) Samo Eniga sodnika bosh imel. Ako bo ta vezhno pogubljenje zhés-te isrékel, kje bosh pomozhi iskal?

5) Samo Ene nebefa so, kterih samorefh upati. Ako bosh od tih odlozhen, ti ne bo drugi kraj odpert, kot pekèl.

6) Samo Ena vezhnoft te zhaka. Ako ta ni frézhna, si vezhno nefrézhin.

7) Samo Eno sôdbo bosh saflishal. Ali se ti bo rêklo: Pridite k' mênì, vi isvoljeni; ali pa: Poberite se od mène, vi saversheni.

8) Samo Eniga Boga imash. Ako njemu ne flushish, si flushabnik pek-lenskiga hudizha.

9) Samo Eniga Svelizharja imash Jesusa Kristusa. Ako njegovih naukov ne poslushash, in ne shivish po nje-govih sapovedih, — te bo bres usmi-ljenja pogubil.

10) Samo Eno ti je gotovo, ali vézhno veselje, ali vézhno terpljenje. Ako shelish v' vézhno veselje priti, shivi svetó, dokler je she zhas.

Kaj pomága zhlovéku zeli svét perdobiti, zhe pa svojo dusho po-gubí!

